

[1979 மார்ச் 23]

இணைப்பு I

[.....657-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

முன்னுரை.

ஊர்ப்புற மக்கள் வாழ்வில் அனைத்து முன்னேற்றங்களையும் ஏற்படுத்தும் உயர்ந்த நோக்குடன் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, அத்தகைய வளர்ச்சி வாழ்க்கையில் உயர் நிலைகளை எய்துவதற்காக மக்களை விழித்தெழச் செய்து, ஊக்குவித்து, உழைக்கத் தூண்டும் ஒரு திட்டமாகும். தனிமனிதன் தன்னைத்தானே உயர்த்திக் கொள்ளும் திட்டம்தான் இது எனினும், மக்களின் ஆக்கங்களிலும் ஊக்கங்களிலும், அரசு பெரும் பங்கேற்று அம்மக்களின் வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு வழி வகுக்குகிறது. பொருளாதார சமூக மற்றும் பண்பாட்டு நிலைகளில் சமுதாயம் மேம்பட்டுத் திகழச் செய்வதே இதன் இன்றியமையாத நோக்கம் எனினும், ஆண்டுகள் உருண்டோடும் போது, பலவகையாகப் பிரிவு பெற்று இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் சமுதாய நீரோடைகள், நாட்டு முன்னேற்றம் என்ற ஆற்றல் ஒன்று சேர்ந்து கலக்க, அந்த நாட்டின் வளத்திற்கு அவைகள் இறுதியில் தம்மை முழுவதும் ஈடுபடுத்திக் கொள்கின்றன. மக்கள் தமக்குரிய திட்டங்களைத் தாமே வகுத்து தாமே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை செயலில் காட்டும் முன்னேற்றப் பாதையைத்தான் ‘‘சமுதாய வளர்ச்சி’’ என்ற கைகாட்டி காட்டுகிறது. எனவே அவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றும் பணியில் அவர்களையே ஈடுபடுத்தினால் தேவைப் படும் நேரத்தில் தேவைக்கும் அதிகமான முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்ற எண்ணம், சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் இதயமாகும். மேலும், இத்திட்டம், ஒருங்கிணைந்த ஒத்துழைப்பை மக்கள் மனமுயந்து அளிக்கின்ற திட்டமாகவும் அமைவதால், வளர்ச்சிப் பணிகளில் தளர்ச்சியின்றித் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளச் சமுதாயம் முழுவதும் தூண்டிவிடப்படுவதற்கான வாய்ப்பு அப்போது உருவாகிறது. இத்தகைய சாதனை எல்லைகளை அடைய உறுதி அளிக்கும் சட்டப் பூர்வமான அமைப்புகளாக ஊராட்சிகளும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் திகழ்கின்றன.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பல்வேறு திட்டங்களை நிர்வகிப்பதற்கு 1979-80-ல் பல்வேறு கோரிக்கைகளில் ஒதுக்கப்பட்ட நிதி முதலீடுகளின் அளவு சுமார் ரூ. 181.57 கோடியாக இருக்கும். சட்டப் பேரவையின் முன்னுள்ள இக் கோரிக்கையான ரூ. 40.90 கோடி என்பது ரூ. 181.57 கோடியின் ஒரு பகுதியேயாகும். இக்குறிப்புரையுடன், சட்ட மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள நீதி நிலை அறிக்கை இணைப்பானது ஊராட்சி வளர்ச்சிக்குரிய நிதி முதலீடுகளைத் தொகுத்துக் காட்டுகிறது. இதற்கு மேலும் 1-4-1978 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித், திட்டம் என்ற ஒரு தேசியத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. சிறு, குறு விவசாயிகள் மற்றும் நிலமற்ற விவசாயிகளின் மேம்

1979 மார்ச் 23]

பாட்டுக்காகவும் அவர்களிடையே வேலை வாய்ப்புக்களை அதிகரிக்கவும் இத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டம் 100 சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டு முகமை (SFDA) வட்டாரங்களிலும் 30 வறட்சி நிவாரணப் பகுதித் திட்ட (DPAP) வட்டாரங்களிலும், சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டு முகமை வட்டாரங்களல்லாத மற்றும் வறட்சி நிவாரணப் பகுதித் திட்ட வட்டாரங்களல்லாத 31 வட்டாரங்களிலும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. பலன் கொடுக்கும் இத் திட்டம் 1979-80 ஆம் ஆண்டில் மேலும் 30 வட்டாரங்களில் செயல்படுத்தப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மேலும் பல தொண்டு நிறுவனங்கள் தொழில் மற்றும் வாணிபக் கழகங்களும் கிராமப்புற மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதில் அக்கறை கொண்டு பல கிராம வளர்ச்சி திட்டங்களில் பங்கு கொண்டு வருவதைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. 1978-79-ல் மேற்கொள்ளப்பட்ட டணிகளின் ஆய்வும் 1979-80 ஆம் ஆண்டில் திட்டங்களும் இக்குறிப்புரையில் சுருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாகம்.

(அ) அமைப்பு.

தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1978) தற்போது தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள கல்ராயன் குன்றுகள் பகுதி நீங்கலாக இம்மாதிலத்திலுள்ள அனைத்துக் கிராமப் பகுதிகளிலும் செயலிலுள்ளது. கல்ராயன் குன்றுப் பகுதியில் அடங்கியுள்ள ஐக்கிர்ப் பகுதிகளை அரசு எடுத்துக் கொண்ட பின்னர் இப்பகுதியில் ஊராட்சிகளை நிறுவுவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஊராட்சிகள் அமைக்கப்பட்டவுடன், தனியாக ஓர் ஊராட்சி ஒன்றியம் இப்பகுதியிலும் அமைக்கப்படும்.

(அ) நிர்வாக அமைப்பின் வளர்ச்சி.

நிர்வாக அமைப்பும் அது செயல்படும் முறையும் அரசின் பரிசீலனையில் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றன. இதுவரை செய்யப்பட்டுள்ள மாற்றங்களும் இனி செய்ய இருக்கின்ற மாற்றங்களும் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவையாவன :—

(i) வட்டாரங்கள், அரசின் உதவிகள் அளிக்கப்படுவதற்கு வசதியாக தலை விகித நில வருவாயின் அடிப்படையில் ஆறு வகையாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. 1978 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் தலை விகித நில வருவாயின் அடிப்படையில் மீண்டும் வட்டாரங்கள் பாகுபடுத்தப்பட்டுள்ளன.

197 மார்ச் 23]

(ii) ஊராட்சிப் பொதுத் தேர்தல்களுக்கு முன்பே, மிகப் பெரிய வட்டாரங்களைப் பிரிக்கவும்—அவற்றின் எல்லைகளை மாற்றியமைக்கவும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலுள்ள திருவரங்குளம் வட்டாரத்தைத் திருவரங்குளம், புதுக்கோட்டை, கந்தர்வ கோட்டை என மூன்று வட்டாரங்களாகப் பிரித்து அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள போக்லூர் வட்டாரமும், புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலுள்ள அறந்தாங்கி வட்டாரமும் ஊராட்சி பொதுத் தேர்தல்களுக்கு முன்பே பிரித்தமைக்கப்படவுள்ளன.

(iii) ஊர் வளர்ச்சி நிர்வாகக் கிளைகளில் பணிபுரியும் தொழில் நுட்பமில்லா இதர பணியாளர்களின் பணி விதிகளைச் சீரடையச் செய்யும் எல்லா நிலைகளிலும் தேக்கத்தைப் போக்கவும், வேலை உயர்வில் அனைவருக்கும் சம வாய்ப்புகள் அளிக்கவும் “ஒரு பணி விதிகள்” அமைக்க முடிவு செய்யப்பட்டுத் தீவிர நடவடிக்கையில் உள்ளது.

(iv) 1970 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் ஊராட்சிகளுக்கு கடைசியாகத் தேர்தல் நடைபெற்றது. குறிப்பிட்ட ஐந்தாண்டு காலம் 1970 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்துடன் முடிவுற்ற போதிலும் சில தவிர்க்க இயலாத காரணங்களால் அனைத்து ஊராட்சி உறுப்பினர்கள் மற்றும் தலைவர்களின் பதவிக் காலம் 1979 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 30 ஆம் தேதி வரை நீட்டிக்கப்பட்டது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களை நிர்வகிப்பதற்கு 1977 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 1 ஆம் தேதி முதல் ‘சிறப்பு அலுவலர்கள்’ நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அவர்களின் பதவிக் காலமும் 1979 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 30 ஆம் தேதிவரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. 1978 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1 ஆம் தேதி அன்று 21 வயது நிரம்பிய வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கையை வீடு வீடாகச் சென்று சேகரித்து 1978 ஆம் ஆண்டு வாக்காளர் பட்டியல் தயார் செய்யப்பட்டது. 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1 ஆம் தேதியன்று 21 வயது பூர்த்தி அடைந்தவர்கள் பெயர்களையும் சேர்த்து வாக்காளர் பட்டியல்களைத் திருத்தி அமைக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இப்பணி முடிவுற்றதும் ஏப்ரல் மாத இறுதியில் இறுதி வாக்காளர் பட்டியல் தயார் செய்யப்பட்டு பின்பு தேர்தல்கள் இவ்வாண்டு மத்தியில் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

(இ) பயிற்சித் திட்டங்கள்.

ஊரக வளர்ச்சி இயக்ககம் நடத்தி வரும் கீழ்க்கண்ட பயிற்சி நிலையங்களில் வெவ்வேறு வளர்ச்சித் துறைகளைச் சேர்ந்த மாவட்ட அலுவலர்களுக்கும், ஊராட்சி நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த அலுவலர்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது :—

[1979 மார்ச் 23]

(1) மாநில சமுதாய வளர்ச்சி நிலையம்—பவானி சாகர்.

(2) ஊரக வளர்ச்சி பணி பயிற்சி நிலையம்—பவானி சாகர் (பட்டறைப் பிரிவு இணைக்கப்பட்டது); தே. கல்லுப்பட்டி (மதுரை மாவட்டம்); பட்டுக்கோட்டை (தஞ்சை மாவட்டம்); சத்திய விஜய நகரம் (வடாற்காடு மாவட்டம்); கிருஷ்ணகிரி (தர்மபுரி மாவட்டம்).

மாநில சமுதாய வளர்ச்சி நிலையத்தில், மாவட்ட மற்றும் வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்கு ஊராட்சி கொள்கை பற்றிய பயிற்சியும், வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்கும் பணி பயிற்சி மற்றும் ஊட்டச் சத்துணவுத் திட்டப் பயிற்சியும் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஊர்நல அலுவலர்களுக்கு வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ச்சிப் பணிகளில் இரண்டாண்டுக் காலம் “பணி முன்பயிற்சி” அளிக்கப்படுகிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊர்நல அலுவலர்களுக்கு, வேளாண்மைப் பணிகளில் செறிவுப் பயிற்சியும் கூட அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. கிராம கைவினைஞர்களுக்கும் அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கும் ஓராண்டுக் காலத்திற்குத் தொழிற் கூடப் பயிற்சி, தச்சு மற்றும் கருமார்த் தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. பெண் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் வசதிகள் சத்திய விஜய நகரத்திலும், தே. கல்லுப் பட்டியிலும் அமைந்துள்ள ஊரக விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் உள்ளன.

இந்தப் பயிற்சித் திட்டங்கள், அலுவலர்களுக்கு மேன்மேலும் பயிற்சி அளிப்பதோடு அவர்கள் தங்கள் பணியினைத் திறம்படச் செயலாற்றுவதற்குப் பெரும் உதவிபுரிகின்றன.

(ஈ) நிதி நிலை மற்றும் திட்டங்களின் சாதனைகள்.

ஊர் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காகும் நிதிச் செலவு படிப் படியாக உயர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றது. 1974-75 ஆம் ஆண்டு முதல் வழங்கப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீடு மற்றும் வட்டாரத் திற்கென வழங்கப்பட்ட சராசரி நிதி ஒதுக்கீடு ஆகியவற்றின் விவரங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.

நிதி ஒதுக்கீடு.

ஒரு வட்டாரத்
திற்கு வழங்கப்
பட்ட சராசரி
நிதி ஒதுக்கீடு

(1)

(2)

(3)

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

1974-75

..

1,04,22,05

27.87

1975-76

..

1,11,23.87

29.74

1979 மார்ச் 23]

ஆண்டு.

நிதி ஒதுக்கீடு.

ஒரு வட்டாரத்
திற்கு வழங்கப்
பட்ட சராசரி
நிதி ஒதுக்கீடு.

(1)

(2)

(3)

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

1976-77	..	1,16,25.40	31.08
1977-78	..	1,32,55.30	35.44
1978-79	..	1,43,07.36	38.25
1979-80	..	1,81,56.90	48.55

மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு, ஊரக வளர்ச்சிக்கென அரசு அளிக்கும் முக்கியத்துவத்திற்கு இவை வெளிப்படையான சான்றுகளாகும். (1974-75 ஆம் ஆண்டு வரையில் ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு வளர்ச்சியைக் காட்டும் வரைபடம் ஒன்று கடைசியில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது).

“உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி” யின் மூலம் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தம் வருவாயைப்பெருக்கிக் கொள்ளத் தீவிர முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகின்றன. அதை ஊக்குவிக்கும் வகையில் உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி இணை மானியமாக அரசு அளிக்கும் ஊக்குவிப்புத் தொகை ஆண்டுக்கு ஆண்டு அதிகரித்து வருவது இதற்குச் சான்றாகும். 1979-80 ஆம் ஆண்டில் மட்டும் உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி இணை மானியத்திற்காக மட்டும் ரூபாய் 1,700 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. கேளிக்கை மற்றும் காட்சி வரிகள் மீது ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வரி விதிக்கின்றன. 1979-80 ஆம் ஆண்டு அத்தகைய வரி மட்டும் ரூ. 115 இலட்சத்தை எட்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சில திட்டங்களைப் பொறுத்த மட்டில், 1978 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31ஆம் நாள் நிலவரப்படிச் சேகரிக்கப்பட்ட அடிப்படைப் புள்ளி விபரங்கள் (கூடுதல் எண்ணிக்கை) கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

தொடர் எண்ணும் அளவு விபரங்களும்.	31-3-1975.	31-3-1976.	31-3-1977.	31-3-1978.
	(1)	(2)	(3)	(4)
1 இணைப்புச் சாலைகளின் நீளம் (கி. மீ.)	35,750	36,681	36,852	36,632**
2 மேநிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகள், தானியங்கி அழுத்த நீர்த்த தொட்டிகள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை.	6,270	6,796	7,400	7,899
3 குடிநீர்க் கிணறுகள் எண்ணிக்கை.	76,560	79,460	81,310	83,281
4 ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத் தின்கீழ் உள்ள தொடக்க நிலைப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	19,646	19,826	19,922	20,071
5 ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத் தின்கீழ் உள்ள உயர் நிலைத் தொடக்கப்பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	3,166	3,175	3,155*†	3,123*†
6 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குச் சொந்தமான பள்ளிக் கட்டிடங்கள்.	17,360	18,034	18,615	18,939

** சில சாலைகளை ஒன்றியச் சாலைகளாக மாற்றியதன் காரணமாக குறைவு ஏற்பட்டுள்ளது.

*† உயர் நிலைத் தொடக்கப்பள்ளிகள் உயர் நிலைப்பள்ளிகளாக மாற்றியதன் காரணமாக இந்த எண்ணிக்கையில் மாறுதல் ஏற்பட்டுள்ளது.

1975-76 ஆம் ஆண்டு முதல் பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் அரசு செலவழித்துள்ள தொகை பற்றிய விவரங்களையும், 1979-80 ஆம் ஆண்டுக் கான் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டையும் கீழ்க்கண்ட அட்டவணை காட்டும் :—

திட்டத்தின் பெயர்.	1975-76.	1976-77.	1977-78.	1978-79 திருத்தப் பட்ட திட்ட மதிப்பு.	1979-80 வரவு- செலவு திட்ட மதிப்பு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)					
வேளாண்மை ..	38.12	38.82	39.00	45.00	45.00
கால்நடை வளர்ச்சி ..	10.53	10.02	9.85	10.00	12.00
மீன் வளம் ..	1.90	1.97	2.93	3.00	3.00
இணைப்புச் சாலைகள் ..	67.56	56.00	60.26	75.00	80.00
குடிநீர் வழங்கல் ..	1,91.94*	3,15.58*	1,37.02	1,50.00	1,50.00
பள்ளிக் கட்டடங்கள் ..	53.16	53.79	54.20	85.00	1,00.00
சமூகக் கல்வி ..	4.20	8.02	8.19	8.00	8.00
மகவீர். குழந்தைகள் நலன்.	16.12	17.66	16.04	14.57	14.57

* வறட்சி நிவாரணத்திற்காகச் செலவழித்துள்ள தொகை சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

[1979 மார்ச் 23]

3. பணிகள் பற்றிய திட்டங்கள்.

(அ) கிராம வேலைத் திட்டங்கள்.

‘குடிநீர் வழங்கல்’, ‘இணைப்புச் சாலைகள்’, ‘பள்ளிக் கட்டடங்கள்’ அமைத்தல் ஆகிய பணிகள் இத் திட்டத்தின்கீழ் அனுமதிக்கப்படுகின்றன. 1978ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31ஆம் நாள் முடிய இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் செய்து தரப்பட்ட அடிப்படை வசதிகளின் விவரம் வருமாறு :—

1. மேநிலை நீர்த் தேக்கத் தொட்டிகள் ..	7,899
(எண்ணிக்கை).	
2. கிணறுகள் ..	83,281
(எண்ணிக்கை)	
3. இணைப்புச் சாலைகள் ..	36,632
(கி.மீ.)	
4. பள்ளிக் கட்டடங்கள் ..	18,939
(கட்டி முடிக்கப்பட்டவை)	

ஊர்ப்புற குடிநீர் வழங்குத் திட்டம்.

ஊர்ப்புற குடிநீர் வழங்குத் திட்டம் சம்பந்தமாக சமீபத்தில் நடந்த ஆய்வின்படி தமிழ்நாட்டிலுள்ள கிராமக் குடியிருப்புகள் ஆறு வகைகளாகப் பாகுபடுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஊர்ப்புற குடிநீர் வழங்குத் திட்டத்தின்கீழ் குடிநீர் வழங்க சில வகை குடியிருப்புகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கும் வகையில் இப் பாகுபாடு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இதன்படி, தற்போது, 1-வது, 2-வது குடியிருப்புகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும். அதாவது ஒரு கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்குள் குடிநீர் வசதிகளே இல்லாத குடியிருப்புகள், மற்றும் ஒரு கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் குடிக்கத் தகுதியற்ற குடிநீர் நிலைகள் உள்ள குடியிருப்புகள் ஆகியவற்றிற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும். இவ்விரு வகையிலும் உள்ள பெரும்பான்மையான வேலைகள் 1979ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்களுக்குள் முடிந்து விடும். துரித ஊர்ப்புற குடிநீர் வழங்குத் திட்டத்தின்கீழ் மாநில அரசுகளுக்கு அடுத்த ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு மத்திய அரசும் உதவி புரியத் தீர்மானித்துள்ளது.

1978-79 ஆம் ஆண்டின் சாதனைகள்.

1978-79 ஆம் ஆண்டு ஊர்ப்புற குடிநீர் வழங்குத் திட்டத்திற்கு மாநில அரசு ரூ. 6,00 இலட்சம் ஒதுக்கியுள்ளது. மத்திய அரசு ‘துரித ஊர்ப்புற குடிநீர் வழங்குத் திட்டத்தின்கீழ்’ ரூ. 2,90 இலட்சம் ஒதுக்கியுள்ளது. ஆக 1978-79ஆம் ஆண்டில் ரூ. 8,90 இலட்சம் இத் திட்டத்திற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந் நிதி

1979 மார்ச் 23]

ஒதுக்கீட்டிற்கு மேலும் கிராம வேலைத் திட்டத்தின்கீழ் தேவை அடிப்படையில் வட்டாரங்களுக்கு ரூ. 1,50 இலட்சம் பகிர்ந்தளிக்கும்பட்டுள்ளது. பொதுமக்கள் நன்கொடையைச் சேர்த்து 1978-79 ஆம் ஆண்டு சுமார் ரூ. 12 கோடி இத் திட்டத்திற்கென செலவிடப்பட்டுள்ளது.

1978-79 ஆம் ஆண்டில் 1-வது மற்றும் 2-வது வகைக் குடியிருப்புகளில் பெரும்பான்மையானவற்றிற்குக் குடிநீர் வழங்கப்பட்டுவிடும். இதன் விவரம் கீழே காண்க:—

தொடர் எண்.	விவரிப்பு.	குடியிருப்பு களின் எண்ணிக்கை.	பயனடையும் மக்கள்.
------------	------------	-------------------------------	-------------------

(இலட்சத்தில்.)

(அ)	வகை 1 குடியிருப்புகள்	14.98	5.38
(ஆ)	வகை 2 குடியிருப்புகள்	8.19	4.52
		23.17	9.90

மொத்தம்.

1-வது, 2-வது வகைக் குடியிருப்புக்களுக்குக் குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்தைத் துரிதப்படுத்த தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம் இத் திட்டத்துடன் இணைந்து பெரிதும் செயலாற்றி வருகிறது. 31-3-1979-ல் 1-வது மற்றும் 2-வது வகையைச் சார்ந்த 3,500 குடியிருப்புகளுக்குக் குடிநீர் வழங்கப்பட்டு விடும்.

1979-80 ஆம் ஆண்டுக்குள் 1-வது, 2-வது வகையைச் சார்ந்த 5,420 குடியிருப்புகளுக்குச் சுமார் ரூ. 25 கோடி செலவில் குடிநீர் வழங்கும் திட்டம் ஒன்று செயல்படுத்தி முடிக்கப்படும்.

1979-80 ஆம் ஆண்டு கிராமவேலைத் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 1,50 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கைப்பம்புகள் பராமரிப்பு.

மாநிலத்திலுள்ள கைப்பம்புகள் பொருத்தப்பட்ட 17,000 ஆழக் குழாய்க் கிணறுகளைப் பராமரிக்கத் தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம் ஒரு திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருகின்றது. இத் திட்டத்தில் 230 இயந்திரக் கம்மியர்களும், 19 இயங்கு குழுக்களும் பணியாற்றி வருகின்றன. மாதம் சராசரியாக 3,000 குறைபாடுகள் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

மின் விசைப்பம்புகள் பராமரிப்பு.

செங்கல்பட்டு, தென்னாற்காடு, வடாற்காடு ஆகிய மாவட்டங்களிலுள்ள ஊர்ப்புறங்களில் இயங்கிவரும் 2,730 விசைப்பம்புகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பும் தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திடமே ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்

[1979 மார்ச் 23]

தின் வெற்றியைப் பொறுத்தே மற்ற மாவட்டங்களில் இயங்கி வரும் விசைப் பம்புகள் பராமரிப்பையும் தமிழ் நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியமே ஏற்றுக் கொள்ளும்.

‘கிராமக் குடிநீர் வழங்கல்’ திட்டங்களுக்காக அரசு மானியம் பொது மக்கள் நன்கொடைத் தொகை விகிதங்களும் பின்வருமாறு :—

வகை.	அரசு மானியம்		பொது மக்கள் நன்கொடைத் தொகை	
	(1)	(2)	(3)	
		(சத வீதம்.)	(சத வீதம்.)	
I	50	50		
II	55	45		
III	60	40		
IV	70	30		
V	75	25		
VI	80	20		

(ஆ) இணைப்புச் சாலைகள்.

இணைப்புச் சாலைகளுக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டினைப் புதிய சாலைகளை அமைப்பதற்குப் பயன்படுத்தாமல், ஏற்கெனவே அமைக்கப்பட்டுள்ள இணைப்புச் சாலைகளை மேம்படுத்துவதற்கு மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. 1979-80 ஆம் ஆண்டு ரூ. 80 இலட்சம் இத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இணைப்புச் சாலை வேலைகளை நிறைவேற்ற அரசு மானியமும், பொது மக்கள் நன்கொடைத் தொகை விகிதங்களும் பின்வருமாறு :—

வட்டாரத் தின் வகை.	அரசு மானியம்.		பொது மக்கள் நன்கொடைத் தொகை.	
	(1)	(2)	(3)	
		(சத வீதம்.)	(சத வீதம்.)	
I	50	50		
II	55	45		
III	60	40		
IV	70	30		
V	75	25		
VI	80	20		

1979 மார்ச் 23]

அரிசனங்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்திற்கென 15 சத வீதமும், இணைப்புச் சாலைகளுக்கென 10 சத வீதமும், அரிசன நலத்துறை நிதியிலிருந்து பெறப்படுகிறது. குடிநீர் வழங்கல், இணைப்புச் சாலைகளுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் 20 சத வீதமும் அரிசனங்கள் பயனுக்காகச் செய்யப்பெறும் பணிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

(இ) பள்ளிக் கட்டிடங்கள்.

தொடக்க, முதல் தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள், உயர் தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் ஆகியவற்றிற்கு முறையே ரூ. 20,000, ரூ. 30,000-த்தை உயர் மதிப்பீடாகக் கொண்டு 1974-75 ஆம் ஆண்டு கீழ்க்கண்டவாறு அரசு மானியமும் பொது மக்கள் நன்கொடைத் தொகை விகிதமும் திருத்தியமைக்கப் பட்டது.

வட்டார
வகை.

அரசு
மானிய
விகிதம்.

பொது
மக்கள்
நன்கொடைத்
தொகை
விகிதம்.

(1)

(2)

(3)

I		50	50
II		55	45
III		60	40
IV		70	30
V		75	25
VI		80	20

மலைப்பகுதி வட்டாரங்களைப் பொறுத்தமட்டில் கட்டுமானப் பணிகளுக்கான உச்ச வரம்பு 25 சத வீதம் உயர்த்தப் பட்டுள்ளது. 1979-80 நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ஊர்ப்புறங்களில் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கென ரூ. 100 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஈ) சாலைகளைப் பராமரித்தல்.

1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சி சட்டத்தின் 131 ஆம் பிரிவின்கீழ் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பிலுள்ள சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்கென 'உள்ளூர் சாலைகள் மானியம்' ஒவ்வோராண்டும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. 1979-80 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் மக்கள் தொகை, சாலைகளின் நீளம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குப் பிரித்து வழங்குவதற்காக ரூ. 250 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1979 மார்ச் 23]

(உ) சிறு பாசனம்.

சிறு பாசனம் அமைப்புகள் பாதுகாக்கப்படவும், பராமரிக்கப்படவும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் சட்டபூர்வமாக ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பாசன அமைப்புக்கும் குறைந்தது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையேனும் பராமரிப்புச் செய்யப்படும். 'உள்ளூர்ப் பாசன மானியம்' என்னும் தலைப்பின் கீழ் அளிக்கப்பெற்றுள்ள நிதி ஒதுக்கீட்டிலிருந்து ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தொகையைச் செலவிடும். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இப்பாசன அமைப்புக்களைச் சரிவரப் பராமரிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டால் ஒன்றியங்களின் பளுவைக் குறைக்கும் பொருட்டு, 100 ஏக்கரும் அதற்கு மேற்பட்டும் உள்ள ஆயக்கட்டைக் கொண்ட எல்லா பாசன அமைப்புக்களையும் பொதுப் பணித் துறை எடுத்துக் கொள்ளும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. 100 ஏக்கருக்கும் குறைவான ஆயக்கட்டைக் கொண்ட சிறு பாசன அமைப்புக்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்களே தொடர்ந்து பராமரித்து வரும். 100 ஏக்கருக்குக் குறைவான ஆயக்கட்டைக் கொண்ட ஏரிகள் மட்டுமே ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பராமரிப்பின் கீழ் விடப்பட்டு விட்டாலும் ஏரிகளைப் பராமரிக்க ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வரும் மானியங்களில் எவ்விதக் குறைப்புகளும் தற்போதைய அளவிலேயே இருக்கும். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்கள் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள ஏரிகளை மேலும் சிறந்த முறையில் பராமரித்து வரும் நிலையில் இருக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

1979-80 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில், இத்திட்டத் திற்கென ரூ. 25 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஊ) சமுதாயக் கிணறுகளும் ஆற்று நீரேற்றுத் திட்டமும்.

விவசாயத்தில் நம்பிக்கையுடன் உறுதியுடன் குடியானவர்கள் செயல்பட அதிகப்படியான பாசன வசதிகளை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதே சமுதாயக் கிணறு மற்றும் ஆற்று நீரேற்றுத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

இத் திட்டத்தின்கீழ் அதிகப்படியான பணிகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு, சமுதாயக் கிணறுகள், மற்றும் ஆற்று நீரேற்றுத் திட்டப் பணிகளை நிறைவேற்றுவதையும், பராமரிப்பதையும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் முன் அனுமதியுடன் ஒரு கிணறுக்கு ரூ. 40,000 மதிப்பீடு என்ற கணக்கில் ஒரு சமுதாயக் கிணற்றை இறக்க உபரி நிதிகளைக் கொண்ட ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. சமுதாயக் கிணறுகளை இறக்க நிதி குறைந்த வட்டாரங்களுக்கு கடன்களும் வழங்கப்படுகின்றன. 1979-80 ஆம் ஆண்டில் மேலும் அதிக சமுதாயக் கிணறுகள் இறக்கப்படும்.

979 மார்ச் 23]

4. உற்பத்தித் திட்டங்கள்.

விவசாயம், கால்நடை வளர்ச்சி, மீன்வளம்.

1979-80-ல் செய்யப்பட்ட ஒதுக்கீடுகளின் அடிப்படையில் வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டங்களை ஆண்டுத் திட்டங்களாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செயல்படுத்தி வருகின்றன. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. வேளாண்மைத் துறையின் ஆலோசனையுடனும் அவ்வப்போது பிறப்பிக்கப்படும் அரசு ஆணைகளின் மூலமும் தாமே திட்டங்கள் வகுத்துக்கொள்ள ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் முழு உரிமை அளிக்கப்பட்டு உள்ளது. சம்பந்தப்பட்ட மாவட்டத் தொழில் நுட்ப அதிகாரிகளின் ஆலோசனையுடன் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் இத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு, செயல்படுத்தப்படுகின்றன.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கீழ்க்காணும் திட்டங்களை மேற்கொண்டு உள்ளன

(அ) வேளாண்மை.

(1) வேளாண்மைக் கிடங்கு கட்டுதல்.

(2) ஊராட்சித் தோட்டங்களைப் பராமரித்தல்.

(3) மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகள் ஆலோசனையுடனும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் ஒப்புதலுடனும் உள்ளூர்ப் பகுதிக் கேற்ப கீழ்க்காணும் திட்டங்களைப் போன்று ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தெரிந்தெடுக்கவிருக்கும் ஏனையத் திட்டங்கள்:—

(i) ஊராட்சிகளுக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் சாதனம் வழங்குதல்.

(ii) தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சாதனம் வழங்குதல்.

(iii) உதவிகள் விரிவாக்குதல், கிராம விழாக்கள், பொருட்காட்சிகள், போட்டிகள் நடத்துதல்.

(iv) வேளாண்மை விரிவாக்கப்பணி—விளக்கப் பாத்திகள் அமைத்தல்,

(v) தனிப்பட்டவர்களுக்கு விதைகளும் நாற்றுக்களும் வழங்குதல்.

1979-80 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் வேளாண்மைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக 45 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

[1979 மார்ச் 23]

1979—80-ல் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் 12,032 ரூபாய் மானியமாக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்குச் சமமாக 10,350 ரூபாய் உள்ளூர்வாசிகள் செலுத்த வேண்டும்—

ரூ.

(i) வேளாண்மைக் கிடங்கு கட்டுதல்	2,500
(ii) ஊராட்சித் தோட்டங்கள் பராமரிப்பு ..	400
(iii) ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தெரிந்தெடுக்கும் திட்டங்கள்.	9,132

மொத்தம் .. 12,032

(ஆ) கால்நடை வளர்ப்பு.

இத்திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 12 இலட்சம் அரசு மானியமாகத் தனியே ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ரூ. 3,476 மானியமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஈட்டுத் தொகையாக ரூ. 2,045 உள்ளூர்வாசிகளிடமிருந்து பெற வேண்டும்.

ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதியிலும் கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கீழ்க்காணும் பணி இனங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன:—

(1) கால்நடை மருந்தகங்கள் கட்டுதலும், தற்போதுள்ள மருந்தகங்களை மேம்படுத்துதலும்;

(2) கால்நடை உதவி மருத்துவர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டுதல்.

(3) கால்நடை, பால்பண்ணை, கோழித் தீவனம், பன்றி வளர்ப்பு ஆகியவைகள் மேம்பாட்டுக்காக உள்ளூர் நிலைமைகளின் அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தெரிந்தெடுக்க விருக்கும் இதர திட்டங்கள்.

(இ) மீன் வளம்.

இத்திட்டத்தில் மாநிலம் முழுவதற்கும் “ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மானியங்கள்” என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

வேளாண்மை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புத் துறைகளைப் போன்றே மீன் வளங்களின் மேம்பாட்டுக்கென்று திட்ட வட்டமான ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்படுகின்றன. மீன் வளர்ப்பு மேம்பாடு எங்கெங்கு இயலுமோ அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் மட்டும் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

1979 மார்ச் 23]

1979-80 ஆம் ஆண்டில் கீழ்க்காணும் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும்:—

(1) மீன் குஞ்சு வளர்ப்பு—பேணுதல்.

(2) மீன் குஞ்சுகளை வழங்குதல்.

(3) ஏரிகளைப் புதுப்பித்தல் (குறைந்த அளவு தேவை முழுதற்கும்).

5. நலப்பணித் திட்டங்கள்.

(அ) தொடக்கக் கல்வி.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தத்தம் பகுதிகளில் அவைகளின் நிதி வசதிக்கேற்ப ஒரு நியாயமான நிதியை ஒதுக்கித் தொடக்கப் பள்ளிகளைத் திறந்து, பேணி விரிவுபடுத்தி, மேம்படுத்துவதையும், தனியார் தொடக்கப்பள்ளிகளுக்கு மானியங்கள் வழங்குவதையும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கடமையாக 1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்திலுள்ள 65 (e) பகுதி வகுத்துள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் தொடக்கக் கல்வியை நிர்வகிக்கும் முழுப் பொறுப்பும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களையே சார்ந்ததாகும். ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகள் தற்போது 28,494 பள்ளிகள் (தொடக்க, உயர் தொடக்க உதவி பெறும் பள்ளிகள்) உள்ளன. இவற்றில் 23,194 பள்ளிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. எஞ்சியவை உதவிபெறும் நிறுவனங்களாகும். ஊராட்சி ஒன்றியம் மற்றும் உதவி பெறும் பள்ளிகளில் மொத்தம் 1,30,540 ஆசிரியர்கள் 49,23,000 மாணவர்களுக்கு கல்விகற்பித்து வருகின்றனர். 1973-74 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அரசின் செலவு, ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் செலவின் பங்கு ஆகிய விவரங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன:—

ஆண்டு.	அரசின் செலவு.	ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் செலவின் பங்கு.
(1)	(2)	(3)
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்)	
1973—74	34,32.41	3,72.00
1974—75	36,36.97	3,92.00
1975—76	38,98.28	4,32.04
1976—77	43,00.02	6,62.94
1977—78	50,69.72	7,41.18
1978—79	54,68.00	8,17.06
1979—80	73,45.00	10,01.60

[1979 மார்ச் 23]

மதிய உணவுத் திட்டம்.

ஊராட்சிகளும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் அமைக்கப்பட்டதன் மூலம் நாட்டு வளர்ச்சிப் பணிகளில் உள்ளாட்சி நிறுவனங்களைப் பங்கு பெறச் செய்து மதிய உணவுத் திட்டத்தை அரசு நிலைத்துச் செயல்படச் செய்ய முடிகிறது. இம்மாநிலத்திலுள்ள பெரும்பாலான ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் இத் திட்டம் செயல்பட்டு வருகின்றது. ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் மதிய உணவுக் குழு உள்ளது. இதில் ஊராட்சித் தலைவர் தலைவராகவும் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர் செயலாளராகவும் பணியாற்றுகிறார்கள். கோரிக்கை எண். 17-ல் ரூ. 418.85 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) மக்கள் நல்வாழ்வுப் பணிகள்.

ஆதார சுகாதார நிலையங்கள் :

ஆதார சுகாதார நிலையம், சமுதாயத்துக்கு நோய் தடுப்புச் சிகிச்சையளிப்பது, நோய்ச் சிகிச்சையளிப்பது மற்றும் மக்களின் உடல்நலம் ஊட்டம் பெறச் செய்வது ஆகிய பல்நோக்குடன் நிறுவப்பட்டதாகும். 382 ஆதார சுகாதார நிலையங்கள் தற்போது நிறுவப்பட்டுள்ளன.

தாய்-சேய் நல நிலையங்கள் :

தாய்-சேய் நலப் பணிகளைச் செயல்படுத்துவது ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பாகும். இத்திட்டத்திற்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செலவிடும் மொத்தச் செலவில் 3-ல் 2-பங்கை அரசு உதவி மானியமாகத் தருகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் செயல்படும் தாய்-சேய் நல நிலையங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 2,806 ஆகும். 1979-80 ஆம் ஆண்டின் இந்த இனத்தின்கீழ் ரூ. 80 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள் :

மருந்தகங்களை நிறுவுவதும் நிர்வகிப்பதும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பாகும். மருந்தகங்களை நிர்வகிப்பதற்குத் தேவையான நிதி வசதிகளை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஒதுக்குகின்றன. ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களைத் தவிர, கிராம மருந்தகங்களும் ஊராட்சிகளில் உள்ளன. மருந்தகங்களை நிர்வகிப்பதற்காகும் மொத்தச் செலவில் 5 சதவிகிதம் (ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 5,400-க்கு மேற்படாமல்) உதவி மானியம் பெற ஊராட்சி ஒன்றியம் தகுதி பெற்றதாகிறது. 1979-80 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 5 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

குடும்பநலத் திட்டம் :

குடும்ப நலத் திட்டப் பணிகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவது ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பாகும். சீரமைக்கப்பட்ட குடும்ப நலத் திட்டம் 374 வட்டாரங்களிலும் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

1979 மார்ச் 23]

(இ) சமூகக் கல்வி.

தற்போது 13,259 சமூகக் கல்வி நிலையங்கள் உள்ளன. கிராமங்களில் வயது வந்தோர் நாட்டு நடப்புச் செய்திகளின்மீது அவர்களுக்கு விவாதிக்கும் ஒரு நிலையமாக இவை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. உள்ளூர்ப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் அல்லது படித்தவர்கள் வேறு யாரேனும் இதன் அமைப்பாளராக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் செய்தித் தாள்கள், இதழ்கள் ஆகியவற்றைப் படித்து விவாதங்களைத் துவக்கி வைக்க உதவுகிறார்கள்.

திட்டங்களில் மக்களின் கவனத்தை ஊக்குவிப்பதற்கும், ஆக்கப் பணிகள், திட்டங்கள் ஆகியவற்றிற்கு மக்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்கும் கிராம வானொலி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதுவரை 13,734 கிராம வானொலி மன்றங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

(ஈ) மகளிர் குழந்தைகள் நலம்.

1962-63 ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்திலிருந்தே, ஓர் ஊராட்சிக்கு ஒரு மகளிர் மன்றம் வீதம், ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்குக் குறைந்தது 30 மன்றங்கள் ஊர்ப்புறங்கள் அனைத்திலும் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இம்மன்றங்களின் மூலம் மக்களிடையே கருத்துக்கள் பரிமாறிக் கொள்ளப்படுகின்றன. தற்போது கிராமப்புறப் பகுதிகளில் 12,308 மகளிர் மன்றங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. வாழ்க்கையில் முன்னேற சிறப்பான வழிமுறைகளை இம்மன்றங்களின் மூலம் கற்று வருகின்றனர். மகளிர், குழந்தைகள் நலத்தைப் பேணுவதற்கெனத் தற்போது ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ரூ. 4,000 ஒதுக்கப்படுகிறது.

6. சிறப்புத் திட்டங்கள்.

(அ) செயல் முறை ஊட்டச்சத்துணவுத்திட்டம்.

மத்திய அரசு, 'யூனிசெப்', மாநில அரசு ஆகியவற்றின் உதவியுடன் 1962-63 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டில் முதல் முறையாக செயல்முறை சத்துணவுத் திட்டம் தொடங்கப் பெற்றது.

கிராமப் பகுதிகளில் குறிப்பாகத் தாய்மார்களும், குழந்தைகளும் சத்துணவு உட்கொள்ளும் நிலையைப் பழக்கத்தில் கொண்டு வருவதும், பரப்புவதும், சத்துணவுப் பொருட்களைப் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்ய கிராம மக்களுக்கு உதவுவதும், குறிப்பாகக் கிராமச் சமுதாயத்தில் உள்ள நலிவுற்ற மக்களுக்கு அவற்றை கிடைக்கச் செய்வதுமே இத் திட்டத்தின் பொதுவான நோக்கமாகும். வேளாண்மைத் துறை, சுகாதாரத் துறை, கல்வித்துறை மற்றும் நாட்டு மக்கள் குறிப்பாகக் கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள தாய்மார்கள், குழந்தைகளின் சத்துணவு உட்கொள்ளும் நிலையை உயர்த்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட பிற முகவர் நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றிற்கிடையே கல்விப் பணிகளை ஒருங்கிணைக்கும் திட்டமாக இச்சத்துணவுத் திட்டம் விளங்குகிறது.

[1979 மார்ச் 23]

1962-63 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இத் திட்டம் 75 வட்டாரங்களுக்கு விரிவுபடுத்தப் பெற்றுள்ளன. இவற்றில், 38 வட்டாரங்களில் செயல்முறைச் சத்துணவுத் திட்டம் முடிவுற்றது. 23 வட்டாரங்களில் இத்திட்டம் செயல்பட்டு வருகின்றது. 1978-79 ஆம் ஆண்டில் மேலும் 14 புதிய வட்டாரங்கள் இத் திட்டத்தின்கீழ் செயல்பட்டு வருகின்றன.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் செயல்முறை ஊட்டச் சத்துணவுத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்ட வட்டாரங்களில் இத்திட்டம் 6 ஆண்டுக் காலத்திற்குச் செயலில் இருக்கும். திட்ட காலத்தில் செய்ய வேண்டிய பணிகளுக்கான விரிவான திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டு மத்திய அரசு 'யூனிசெப்', மாநில அரசு ஆகியவற்றால் ஒப்புதல் அளிக்கப்படுகிறது. திட்டம் செயல்படும் காலத்திற்கு உதவித் தொகை வழங்கும் திட்டத்தில் ஒப்புதல் அளிக்கப்பெற்று நிதி ஒதுக்கங்களைக் கொண்டு, ஒவ்வோராண்டும் என்னென்ன பணியைச் செய்து முடிக்க வேண்டுமென்பதைக் குறிப்பிட்டு அந்த வகையில் முன்னைய ஆண்டுகளில் பெற்ற அனுபவத்தின் அடிப்படையில் ஆண்டுத் திட்டங்கள் வகுக்கப் பெறுகின்றன. திட்ட காலத்தில், திட்டத்தினைச் செயல்படுத்தும் வட்டாரம் ஒவ்வொன்றுக்கும் பொருள் வடிவிலும், ரொக்க வடிவிலும் ரூ. 1.6 இலட்சம் அளவிற்கு 'யூனிசெப்' நிறுவன உதவி கிடைக்கப் பெறுகிறது. இத் திட்டத்தில் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதற்கான செலவு முழுவதையும் 'யூனிசெப்' நிறுவனம் ஏற்றுக் கொள்கிறது. தவிர, ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் 10 மகளிர் மன்றங்களையும் 5 இளைஞர் மன்றங்களையும் உருவாக்க ரொக்க உதவியாக ரூ. 9,500-ம் கொடுக்கப் படுகிறது. திட்டம் செயல்பட்டு வரும் வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கென ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 34,000மும் முன்னால் திட்டத்தைச் செயல்படுத்திய வட்டாரங்களுக்கு ஒரு ஆண்டுக்கு ரூ. 20,000-மும் மத்திய அரசு உதவித் தொகையாக அளிக்கிறது. 1978-79-ஆம் ஆண்டு முதல் புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் மைய அரசு ரூ. 30,000 உதவித் தொகை அளித்து வருகிறது. இதுவரையில் 'யூனிசெப்' அளித்து வந்த உதவித் தொகை நிறுத்தி விட்டபடியால் அதற்கு சிறப்பு ஈட்டுத் தொகையாக இவ்வுதவித் தொகையை அளித்து வருகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் மாநில அரசு உற்பத்தி வகைப் பணிகளுக்காக ரூ. 51,000 வீதமும் ஊட்டச் சத்துக் கல்விப் பணிகளுக்காக ரூ. 50,000 வீதமும் ஒவ்வொரு நிதியாண்டிலும் ஒவ்வொரு வட்டாரத்துக்கும் வழங்குகிறது.

1979 மார்ச் 23]

சத்துணவுத் திட்டம் செயல்படும் வட்டாரங்களிலுள்ள எல்லாக் கிராமங்களிலும் சிற்றூர்களிலும், கீழே குறிப்பிட்டுள்ள திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன:—

1. மீன் வளம்.

2. தோட்டக்கலை—

(அ) தலைமையிடத்தில் நாற்றங்கால்,

(ஆ) சமுதாயத் தோட்டம்.

3. கால் நடை வளர்ப்பு—

(அ) கால்நடைப் பண்ணைகளை உருவாக்குதல்.

(ஆ) கோழி முட்டை வளம் பெருக்கும் பிரிவுகள்.

(இ) புழக்கடை பிரிவுகள்.

(ஈ) தீவன மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்.

4. வீட்டுத் தோட்டங்கள்.

5. பள்ளித் தோட்டங்கள்.

6. சத்துணவுக் கல்வி—

(அ) மகளிர் மன்றங்களுக்கும் இளைஞர் மன்றங்களுக்கும் உதவி.

(ஆ) உணவளிப்பது குறித்துச் செயல்முறை விளக்கத் திட்டம்.

(இ) பால்வாடிக் கட்டிடங்கள் கட்டுதல்.

7. பொதுச் சுகாதாரப் பணிகள்—

(அ) ஆய்வு.

(ஆ) மருத்துவப் பரிசோதனை.

(இ) தடுப்பு ஊசி போடுதல்.

செயல் முறைசத்துணவுத் திட்டத்திற்கு 1979—80-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 45 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

(ஆ) 'கேர்' நிறுவனத்தின் உதவிபுடன் குழந்தைகள் காப்பகங்களில் சத்துணவு வழங்கும் திட்டம்.

இத்திட்டம் 2 முதல் 5 வயது வரையிலான குழந்தைகளுக்கும், கர்ப்பிணிகள் மற்றும் பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கும் சத்துணவு வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்ட சிறப்புத் திட்டமாகும். இவர்களெல்லாம் எளிதில் நோய்க்கு ஆட்படும் வகையினர் ஆதலால் இன்றியமையாத வளர்ச்சிக் கால கட்டத்தில் இவர்களுக்குச் சத்துணவு வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் குறிக்கோளாகும்.

[1979 மார்ச் 23]

கும். ஆண்டில் 300 நாட்களுக்கு 1,30,000 பேர்களுக்குச் சத்துணவு அளிப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தின் கீழ், பயன் பெறுகிற ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு நாளுக்கு 80 கிராம் வீதம் பாலாகாரம் எண்படுகின்ற மாவுப் பொருள் உணவும் (அதாவது தானியம், சோயாபீன்ஸ், மக்காச்சோளம் இவை கலந்த மாவு) 7 கிராம் வீதத்தில் 'சால்டு' எண்ணெய்யும் அல்லது 'பீநட்' எண்ணெய்யும் 'கேர்' நிறுவனத்தால் வழங்கப்படுகிறது. குழந்தைகள் காப்பகங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் சத்துணவு அளிக்கப்பட்டுப் பயன்பெறுவோரின் உயர்ந்தளவு எண்ணிக்கை 120 ஆகும்; அதாவது குழந்தைகள் 80 பேர்; தாய்மார்கள் 40 பேர். தற்போது இந்தச் சத்துணவு வழங்கும் திட்டம் 112 வட்டாரங்களில் அமைந்து கிடக்கின்ற 1,116 குழந்தைகள் காப்பகங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இவற்றின் மூலம் 1,30,000 குழந்தைகளும் தாய்மார்களும் பயன் பெறுகின்றனர்.

1979-80 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்திற்காக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 19.00 இலட்சமாகும். இத்தொகையில் 'கேர்' நிறுவனத்திற்காகும் நிர்வாகச் செலவுகள், பல்வேறு குழந்தைகள் காப்பகங்களுக்கும் உணவுப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்வதற்காகும் போக்குவரத்துச் செலவு, உணவு வழங்குவதற்கு ஆகும் செலவுகள், பாலசேவிகைகள், ஆயாக்கள் ஆகியோருக்கு ஊதியம், பாத்திரங்கள் வாங்குவதற்கு ஆகும் செலவு, மற்றும் நிர்வாகச் செலவு ஆகியன அடங்கும்.

(இ) ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டம்

ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டம் இம் மாநிலத்தில் 1-4-1978 ஆம் ஆண்டு முதல் தொடங்கப்பட்டது. வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழேயுள்ள ஏழைகளின் நிலையை உயர்த்துவதும் அவர்களிடையே வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துவதும் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இம் மாநிலத்தில் 161 வட்டாரங்களில் இத்திட்டம் செயல்பட்டு வருகின்றது. வறட்சிப் பகுதித் திட்டம் மற்றும் சிறு விவசாயிகள் மேம்பாடுத் திட்டம் ஆகியன செயல்படும் வட்டாரங்களிலிருந்து 130 வட்டாரங்கள் பொறுக்கி எடுக்கப்பட்டு இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் இந்திய அரசு மானியமாக ரூ. 5 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் மற்றும் வறட்சிப் பகுதித் திட்டம் போன்ற தனி திட்டங்கள் செயல்படாத 31 வட்டாரங்களிலும் ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இவ் வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் மத்திய அரசு மானியமாக ரூ. 2 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது.

2. வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கும் குடும்பங்களைத் தெரிந்தெடுக்கும் பொறுப்பு வட்டார அலுவலர்களைச் சார்ந்ததாகும். வர்த்தக மற்றும் கூட்டுறவு வங்கிகளின் நிதியை மத்திய அரசின் நிதியுடன் இணைத்து கோழி வளர்ப்பு, கால்நடை

1979 மார்ச் 23]

வளர்ப்பு, குடிசைத்தொழில் இன்னும் இதர பணித்திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் பொறுப்பும் அவர்களையே சார்ந்ததாகும். இது ஒரு தொடர்ந்து செயலாற்றப்படும் திட்டமாகும். 1979—80 ஆம் ஆண்டில் மேலும் 30 வட்டாரங்களில் ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதற்கென ரூ. 1,000 இலட்சம் இந்திய அரசு மானியமாக அளிக்கும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(ஈ) கிராம மேம்பாட்டுத் திட்டம்

கிராமத்திலுள்ள ஏழை மக்களின் துயர் துடைக்கும் பொருட்டு 1978—79-ல் கிராம மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்னும் புதியதொரு திட்டத்தை அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. கிராமங்களைத் தன்னிறைவு அடையச் செய்து, அவற்றை சிறிய நகரங்கள் போன்ற, வளர்ச்சி மையங்களாக ஆக்குவதும் இதன் நோக்கமாகும். இராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை, கோயமுத்தூர், வடாற்காடு, தென்னாற்காடு, செங்கற்பட்டு, கன்னியாகுமரி, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களின் சின்தங்கிய பகுதிகளில் உள்ள 8 ஒன்றியங்களிலுள்ள 80 கிராமங்ளில் இத் திட்டம், ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டம் ற்றும் சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் ஆகிய திட்டங்ளூடன் இணைந்து செயல்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் கிராம மக்களை சிறு விவசாயி, குறு விவசாயி, நிலமற்ற ஏழைகள் என மூவகையாகப் பிரித்து அவர்கள் கோழிப்பண்ணை வைத்தல், பால்பண்ணை வைத்தல், பன்றி, ஆடு மாடு முதலிய கால் நடைகளை வளர்த்தல் போன்ற தொழில்களை மேற்கொள்ள ஊக்கப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இதற்கு ஆகும் செலவின் பெரும் பகுதியை வங்கிகளின் மூலம் ஏற்றுக் கொள்ள முடிவு செய்யப் பட்டுள்ளது. 1979—80 ஆம் ஆண்டில் படிப்படியாக மேலும் பல கிராமங்களுக்கும் இத்திட்டம் விரிவு படுத்தப்படும்.

(உ) கிராம முழு வளர்ச்சித் திட்டம்

வேளாண்மைத் தொழிலையே பெரிதும் சார்ந்திருக்கும் கிராமப் புற மக்களின் நலனை மேம்படுத்தும் நோக்கோடு வேளாண்மைத் தொழிலை நவீனப்படுத்தி முன்னேற்றம் காண்பதற்கான பரிந்துரைகளை வழங்கும் பொருட்டு தேசிய வேளாண்மைக் குழு ஒன்றை இந்திய அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது, அக் குழு கிராமதான ஊர்களையும், சர்வசேவைப் பண்ணைகளையும் மேம்படுத்த, திட்டக் குழுவோடு கலந்தாலோசனை நடத்தியது. குறிப்பாக கிராமதானப் பகுதிகளில் இதற்கான அனுசுமனைய முன்னோடித் திட்ட அடிப்படையில் அமைய வேண்டுமென்றும் அவ்வாறு அமைந்தால் கிராமதானப் பகுதிகளில் பலர் இதனை விரும்பி ஏற்பர். அதனால் அருகாமையிலுள்ள பல கிராமங்களும் இத் திட்டத்தில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளுமென்றும் அக் குழு உணர்ந்தது.

கிராம சமுதாயம் முழுவதிலும் வளர்ச்சியை உண்டு பண்ணுவதையும், கிராமப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதையும் கிராம முழு வளர்ச்சித் திட்டம் நோக்கங்களாகக் கொண்டுள்ளது. கிராமம் மற்றும் கிராமச் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியே இத் திட்டத்தின்

[1979 மார்ச் 32]

குறிக்கோளாகும். இத்திட்டத்தைப் பல சூழ்நிலைகளில் செயலாக்குவதன் மூலமாகக் கிடைக்கக்கூடிய போதுமான அனுபவத்தைக் கொண்டு சில மாதிரிகளை உருவாக்கி இதை நாடு முழுவதும் செயலாக்குவதே இத் திட்டத்தின் மற்றும் ஒரு குறிக்கோளாகும். முதல் படியாக வேளாண்மையிலும் இரண்டாவது படியாக வேளாண்மை அல்லாத இதர துறைகளின் வளர்ச்சியிலும் கவனம் செலுத்தப்படுவதால் கிராமப் புறத்திலுள்ள அனைத்து மக்களும் பயன் பெறுவர்.

இத் திட்டத்தைச் செயல்முறைப் படுத்த தமிழ்நாட்டிலுள்ள நெல்லை மாவட்டம் மேலநீவிதநல்லூர் ஒன்றியத்திலுள்ள (1) சின்னக்கோயிலான்குளம், (2) நடுவக்குறிச்சி (பெரிய), (3) நடுவக்குறிச்சி (சிறிய), (4) பட்டாடைகட்டி ஆகிய கிராமங்களை தேசிய வேளாண்மைக்குழு தேர்ந்தெடுத்தது. மூன்று கடைசிக் கிராமங்கள் “கிராமதானக் கிராமங்களாகும்”. சின்னக் கோயிலான்குளம் கிராமதானக் கிராமமாக அறிவிக்கப்பட உள்ளது.

ஒன்றியப் பணியாளர்களோடு இணைந்து தமிழ்நாடு பூமிதான வாரியம் இத்திட்ட நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளது. கிராம நிலையில் நான்கு கிராமங்களுக்கு ஒன்று வீதம் திட்ட செயலாக்கக் குழு உள்ளது. திட்டத்தின் முன்னேற்றப் பணிகளை மேற்பார்வையிட திட்டச் செயலாக்க ஒன்றியம் ஒன்றும் உள்ளது. ஒருவருக்கொருவர் உதவிடும் வண்ணம் பொருட்களை வாங்கி வழங்கும் பணியையும் இவ்வொன்றியம் கவனிக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இந்தத் திட்டச் செயலாக்க ஒன்றியத்தின் தலைவராகவும் திட்ட இயக்குநர் ஒன்றியத்தின் செயலாளராகவும் உள்ளனர்.

மாநில அரசு மூலமாக இத்திட்டம் இந்திய அரசால் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு நூறு சதவீத மானியத்தை இந்திய அரசு அளிக்கிறது. இத்திட்டத்தில் பயனடைவோர் வட்டியில்லாமல் சுலபத் தவணையில் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும். சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுக் குழு மூலமாக மாநில அரசு அளிக்கும் உதவித் தொகையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இந்த உதவித் தொகை தனிப்பட்டவருக்கு அளிக்கப்படுவதில்லை. திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் குழுவிடம் அளிக்கப்படும். அதை ஈடு கட்ட பயனடைவோர் தாம் பெற்ற கடனை அய்ந்து அல்லது பத்து ஆண்டுகளில் வட்டியில்லாமல் செலுத்திவிடலாம். திருப்பிச் செலுத்தப்பட்ட பணத்தைத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் குழுவே அதன் நிதியுடன் சேர்த்து மீண்டும் பயனடைவோருக்கு அளிக்க வாய்ப்புள்ளது.

இதுகாறும் இத்திட்டச் செயலாக்கத்திற்கு ரூ 14.35 இலட்சம் மைய அரசு ஒப்பளிப்பு செய்துள்ளது. அதில், 12.30 இலட்சம் இது வரை செலவு செய்வப்பட்டுள்ளது. ரூ. 47.65 இலட்சம் அதிப்பு கொண்ட 1978-79ஆம் ஆண்டிற்கான திருத்திய மசூலிட்டுத் திட்டம் ஒன்று மைய அரசின் ஒப்பளிப்பிற்காக மனுப்பப்பட்டுள்ளது.

1979 மார்ச் 23]

இத்திட்டத்தால் பலதிறப்பட்டவருமானங்களை உடைய 1,102 குடும்பங்கள் பயனடைந்து வருகின்றன. இதனால் 4 விழுக்காடாக இருந்த வறுமைக் கோட்டிற்கு மேல் உள்ள குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை 8 விழுக்காடாக உயர்ந்துள்ளது.

(ஊ) சாண எரிவாயு-தயாரிக்கும் திட்டம்

எரிவாயு தட்டுப்பாட்டைப் போக்கும் பொருட்டும் இரசாயன உரக் குறைபாட்டைத் தீர்க்கும் பொருட்டும் மத்திய அரசு 1974-75 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நாடு முழுவதும் சாண எரிவாயுக் கூடங்களை நிறுவும் விரைவுத் திட்டம் ஒன்றை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இக்கூடம் சாணத்திலிருந்து சமையல் செய்வதற்கான எரி வாயுவைப் பிரித்தனுப்புகிறது. அத்தோடு நைட்ரஜன் நிறைந்த பயிர்களுக்கான உரத்தையும் பிரித்தெடுக்கிறது.

ஒரு சாண எரி வாயுக் கூடத்தை நிர்மாணிக்க சுமார் 4,000 ரூபாய் ஆகிறது. இந்திய அரசு 20 சதவீத உதவித் தொகையை ஒவ்வொரு கூடம் அமைப்பதற்கு அளிக்கிறது. 75 சதவீத உதவித் தொகை அரிசனங்களுக்கும், மலைச் சாதியினருக்கும் அளிக்கப்படுகிறது. எரிவாயுக்கூடங்களை நிறுவுவதில் அரசு வங்கிகளும் கூட்டுறவுத் துறை வங்கிகளும் கடன் வழங்கி வருகின்றன. மாவட்ட ஆட்சியர்கள் மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர்கள் மூலமாகக் கிராமப்புறங்களில் இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் பொறுப்பு ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநரைச் சாரும். 1977-78 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இலக்கு 2,100-க்கு 1,554 எரிவாயுக் கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான இலக்கு 3,000 ஆகும். மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் இலக்கை அடையத்தீவிர முயற்சிகள் எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். சாண எரி வாயு சக்தியைக் கொண்டு விசை ஏற்றங்களைச் செயல்படச் செய்ப முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. நம் மாநிலத்தில் தற்போது 3 விசை ஏற்றங்கள் சாண எரி வாயுச் சக்தியால் இயங்கி வருகின்றன. கிராமப் புறங்களில் பயன்படுத்த எரிவாயு சக்தியிலிருந்து மின் சக்தியைப் பெற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

(எ) வருமான வரிச்சட்டம் பிரிவு 35 (சிசி)-யின் கீழ் அளிக்கப்படும் சலுகை.

வரி விதிக்கத்தக்க ஆதாயத்தைக் கணக்கிட்டு கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தில் பங்கு கொண்டு அதன் மூலம் ஏற்படும் செலவை அந்த ஆதாயத்திலிருந்து கழித்துக் கொள்ள வகை செய்து 1-9-1977 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 35 (சிசி) என்ற புதிய பிரிவு ஒன்று வருமான வரிச் சட்டத்தில் கொண்டு வரப்பட்டது. நாட்டின் வளமான வருங்காலத்தை உருவாக்கும் இப் பணியில் தொழில் வர்த்தக நிறுவனங்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் பங்கேற்கலாம்.

[1979 மார்ச் 26]

ஊர்ப்பகுதிகளிலுள்ள உடல் வலுவுள்ள அனைவருக்கும் ஆதாயம் தரத்தக்க வேலை வாய்ப்பை அளித்து கிராம மக்களை ஏழ்மை நிலையிலிருந்து மீட்பதே இந்த வளர்ச்சித் திட்டத்தின் தலையாய நோக்கமாகும். இச்சலுகையைப் பயன்படுத்தி இத் திட்டத்தில் பங்கு கொள்வதற்கு முன்பு மத்திய அரசின் நிர்ணயிக்கப்பட்ட அதிகாரியின் ஒப்புதலைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டில் இப்பிரிவின் கீழ் செயல்படுத்த கீழ்க்கண்ட திட்டங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன :—

(1) பள்ளிக் கட்டிடங்கள், மருந்தகங்கள், குடிநீர் வழங்கும் பொருட்டு மேல் நிலை நீர்த் தேக்கத் தொட்டிகள் கட்டுதல்.

(2) சாலைகள் அமைத்தல், சாலைகளுக்குச் சரளைக் கற்கள் பரவுதல், தார் போடுதல் மூலம் சாலைகளைச் சீரமைத்தல்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களைத் தெரிந்தெடுத்து, அவை அமைக்கப்பட்டுள்ள இடம் அவற்றைச் செயலாற்றுவதற்கு ஆகும் செலவு முதலிய விவரங்களுடன் அவற்றைச் செயல்படுத்துவதற்கு வாய்ப்புள்ள நிறுவனங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கலாம். ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநர் மாநில அளவில் ஒருங்கிணைப்பு அதிகாரியாக நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளார்.

சில தொழில் வர்த்தக நிறுவனங்கள் எடுத்துள்ள மூன்று மனுக்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட அதிகாரி ஒப்புதல் அளித்துள்ளார். இந்தச் சலுகையைப் பயன்படுத்தி தொழில்/வர்த்தக நிறுவனங்கள் இத்திட்டத்தில் பங்கு கொள்ள பெரிய அளவில் விளம்பரம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதன் விளைவாக நான்கு மனுக்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்ட அதிகாரிக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இந்த தொழில்/வர்த்தக நிறுவனங்கள் குடிநீர் வசதி, ஏரிக்கரைகளை அமைத்தல், பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுதல், கதிரடிக்கும் களம், தடுப்பு மற்றும் சிகிச்சை அளிக்கும் சுகாதாரப் பணிகள், தையல் யந்திரம் வழங்குதல் போன்ற பணிகளில் ஈடுபட உள்ளன.

(ஏ) பாடி (PADI) நிறுவனம்.

ஊராட்சியின் வளர்ச்சியில் ஈடுபடும் பங்கு கொள்ளும் தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு அளிக்கப்படும் உதவி.

பாடி (PADI) நிறுவனம் இந்திய அரசால் தொடங்கப்பட்ட ஒரு பதிவு பெற்ற நிறுவனமாகும். பதிவு பெற்ற தொண்டு நிறுவனங்கள் ஊரக வளர்ச்சிப் பணியில் ஈடுபட அவைகளுக்கு இந் நிறுவனம் உதவி அளிக்கிறது.

1979 மார்ச் 23]

(அ) பொருளாதார அடிப்படையில் பின் தங்கிய பகுதிகளை முதலில் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அங்குதான் பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கிய சமூகத்தினர் இவ்வுதவியைப் பெற்று அதன்பலனை முழுமையாக அனுபவிக்க முடியும்.

(ஆ) ஆக்கபூர்வமான அடிப்படையில், அதாவது வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு, மீன் வளம், காடு ஆகியவைகளின் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வகையில் இத்திட்டம் அமைய வேண்டும்; அல்லது வேலை வாய்ப்பை நல்கக் கூடிய வகையில், உதாரணமாக வேளாண்மையை வேளாண்மைத் தொடர்புடைய தொழிலகங்களாக மாற்றியமைக்கும் நோக்கங்களைக் கொண்டதாக அமைதல் வேண்டும். சமுதாயக் கிணறுகள் அமைத்தல், பட்டுப் பூச்சி வளர்ப்பு, மரம் நடுதல், மீன் வளர்ப்பு, கதர் மற்றும் கிராமத் தொழில், சத்துணவு உற்பத்தி ஆகிய திட்டங்களை அமுல்படுத்தத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்காக ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநர் தொடர்பு அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார், பாடி நிறுவனத்தில் உதவி பெற்று ஒன்பது தொண்டு நிறுவனங்கள்: பண்ணை முன்னேற்றம், வேளாண்மைச் செறிவுப் பயிற்சி, கட்டுமரம் கட்டுதல், மீன் பிடிக்கும் நவீனவந்திரங்கள் செய்தல் போன்ற ஊர் வளர்ச்சிப் பணிசனில் ஈடுபட உள்ளன. 1979-80 ஆம் ஆண்டில் இன்னும் பல தொண்டு நிறுவனங்கள் இப் பணியில் ஈடுபட முன் வரக்கூடும்.

(ஐ) வேலைக்காக உணவுத் திட்டம்,

மத்திய அரசால் தொடங்கப் பெற்ற வேலைக்காக உணவுத் திட்டம் மாநில அரசால் செயல்படுத்த ஏற்பாடுகள் செய்ய விருக்கிறது.

தீர்ப்பாசனம், வெள்ளம், மண் பாதுகாப்பு, சாலைகள், பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுதல் இன்னும் இது போன்ற இதர பணிகளில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்படும் கூலியின் ஒரு பகுதி தானியமாக அளிக்கப்படும். இது மத்திய அரசால் இலவசமாக வழங்கப்படும். இதுவே இத்திட்டத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும்.

சுமார் 26,000 டன் அரிசி இந்த ஆண்டிற்குள் இம்மாநிலத்திற்கு இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற அளிக்குமாறு கேட்கப்பட்டு உள்ளது. இன்னும் அதிக அளவு அரிசி அடுத்த ஆண்டு கேட்கப்படும.

(ஓ) வானொலியும் தொலைக் காட்சியும்.

ஊராட்சிகளில் வானொலிகள் நிறுவும் திட்டம் தீவிரமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. 1978 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் முடிவுக்குள் 46,517 வானொலிப் பெட்டிகள் வாங்கப்பட்டு மாநிலத்தின் பல்வேறு கிராமங்களில் நிறுவப்பட்டு விட்டன.

[1979 மார்ச் 23]

வேளாண்மை, குடும்பநலம், பொதுச் சுகாதாரம் மற்றும் பல துறைகளின் நுட்பத்தை ஊர்ப்புற மக்களுக்குப் போதிப்பதற்காக மாநில அரசு 194 தொலைக் காட்சிப் பெட்டிகளை வாங்கி நிறுவச் செய்துள்ளது. அவைகளில் 123 பெட்டிகள் நிறுவப்பட்டு விட்டன. இதற்கு மேலும் இந்திய அரசு பரிசாக 124 தொலைக் காட்சிப் பெட்டிகளை அளித்துள்ளது. அவைகள் செங்கற்பட்டு வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. அனைத்துப் பெட்டிகளையும் புதிதாகத் தொடங்கப்பட்டுள்ள தொலைக் காட்சிப்பராமரிப்பு நிலையம், பராமரித்து வருகின்றது. இந்நிலையம் நகராட்சிகளிலும் சென்னை மாநகராட்சியிலும் தொலைக் காட்சிப் பெட்டிகளை நிறுவி பராமரித்து வருகின்றது.

(ஒ) முறைசாராக் கல்வி.

பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கிய வகுப்பினரின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் பள்ளியில் சேர்ந்து தொடர்ந்து படிக்க முடியாமல் இடையே பள்ளியை விட்டு வந்த 6 வயது முதல் 14 வயது வரை உள்ள சிறுவர்களுக்கு (ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் உபரிநிதியிலிருந்து) தற்போது செயல்பட்டு வரும் திட்டம் இதுவாகும். கல்வித் துறை மூலமாகவும், தொண்டு நிறுவனங்கள் மூலமாகவும் நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டு இத்திட்டம் செயல்பட்டு வருகின்றது. உபரிநிதி கொண்ட ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் மொத்தம் 780 நிலையங்கள் உள்ளன. இதைச் செயல்படுத்தும் ஆசிரியர் ஒருவருக்கு மாதம் ரூ. 50 மதிப்பு ஊதியமாக அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. 780 நிலையங்களைச் செயல்படுத்த ரூ. 4.68 இலட்சம் செலவிடப்படுகிறது. மேலும் 220 கூடுதல் நிலையங்கள் தொடங்கப்பட உள்ளன. இவைகள் ஏற்கெனவே இந்நிலையங்கள் இல்லாத உபரி நிதி கொண்ட ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அமைக்கப்படவிருக்கின்றன.

(ஒள) ஊராட்சி ஒன்றிய உபரி நிதியைப் பயன்படுத்துதல்.

ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ரூ. 3 இலட்சத்திற்கு அதிகமாக இருக்கும் பொது நிதி உபரி நிதியாகக் கருத்திற் கொள்ளப்படும். இவ்வுபரி நிதியிலிருந்து ரூ. 1 இலட்சம் பெறுமான வேலைகளுக்கு ஒப்புதல் அளிக்க மாவட்ட ஆட்சியருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ரூ. 1 இலட்சம் முதல் 3 இலட்சம் பெறுமான வேலைகளுக்கு ஒப்புதல் அளிக்க ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ரூ. 3 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட வேலைகளுக்கு அரசு ஒப்புதல் பெறவேண்டும். இந்த உபரி நிதி கீழ்க்கண்ட வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

(1) கிணறுகள் இறக்குசல், குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்தல், ஆழ்குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்தல், கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல், தரைமட்ட நீர்த்தேக்கங்கள், மேல் நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகள் அமைத்தல், சமுதாயக் கிணறுகள் அமைத்தல்.

1979 மார்ச் 23]

(2) ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சிகள் ஆகியவைகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட சாலைகளை மேம்படுத்துதல், சரளைக் கற்கள் பரப்புதல், சல்லிக்கல் பரப்புதல்.

(3) ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மற்றும் ஊராட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள சாலைகளில் பாலங்கள், சிறு பாலங்கள் தரைப்பாலங்கள் அமைத்தல்.

(4) கட்டிடங்கள் கட்டுதல், ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளுக்குக் கூடுதலான பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுதல்.

1978-79 ஆம் ஆண்டு 114 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உபரி நிதியிலிருந்து ரூ. 159.48 இலட்சம் வரையிலான தொகையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அனுமதியளிக்கப்பட்டுள்ளன.

இணைப்பு II

[657-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

மானியக் கோரிக்கை எண் 34.

நகர்ப்புற வளர்ச்சி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பு.

நகர்-ஊரமைப்பு

இந்தியாவில் மிக அதிகமான நகர்ப்புற மையங்கள் உள்ள மாநிலங்களில் தமிழகம் ஒன்றாகும். மேலும், இந்தியாவில் நகர மக்கள் தொகையை அதிகமாகக் கொண்டுள்ள இரு மாநிலங்களில் தமிழகமும் ஒன்றாகும். எனினும் நகர்ப்புற மையங்கள் ஒரே சீராக அமையவில்லை; அவற்றின் வளர்ச்சியும் சீராக இல்லை. கிராமப்புறங்களிலிருந்து வந்து நகர்ப்புறங்களில் யாரும் குடியேறாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் பொருட்டு மாநில முழுவதும், நகர்ப்புற மையங்கள் சீராக வளர்ச்சியடைந்து சீராக பரவியிருப்பது உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். இந்த நோக்கத்தை எய்த வேண்டி, இந்த அரசு, 'தமிழ்நாடு ஒருங்கிணைந்த நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டம்' என்ற புதிய திட்டம் ஒன்றை 1978-79-ல் கொண்டு வந்தது. இத்திட்டத்தின் கீழ், நகர்ப்புற மையங்கள் ஒரே சீராகப் பரவியிருக்கும் வகையில், நகர்ப்புற நிலைமைகளைப் படிப்படியாக மேம்படுத்துவதற்காகவும் நகர்ப்புற மையங்கள் சிலவற்றின் விரைவான வளர்ச்சியைத் தூண்டுவதற்காகவும் திட்டங்கள் தீட்டப்படும். இவ்வாறு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள திட்டங்களில், வீட்டு வசதி, தண்ணீர் வழங்குதல், சாக்கடை வசதி, போக்குவரத்து, சரக்கு போக்குவரத்து வணிக மையங்கள் ஆகியவை அடங்கும். இத்திட்டத்தின் கீழ் ஒவ்வோராண்டும் 15 நகராட்சிகளும் 40 பேரூராட்சிகளும் எடுத்துக் கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.